

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 18Csp/229/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122393702
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vitteková PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:6122393702.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dominikou Vittekovou PhD. v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. X, XXX XX, o zaplatenie 253,90 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným dňa 9.8.2022 Okresnému súdu Banská Bystrica v súlade s § 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 253,90 eur s príslušenstvom. Nárok uplatnil titulom postúpenej pohľadávky DIGI SLOVAKIA, s.r.o., ako právneho predchodcu zo o poskytovaní verejných služieb (ďalej len „Zmluva“), pozostávajúce z ceny dodaných služieb, ceny nájmu zariadení a zmluvných pokút.

2. V predmetnom upomínacom konaní bol dňa 30.8.2022 vydaný platobný rozkaz sp. zn. 13Up 1123/2022, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk na adresu jeho pobytu.

3. V súlade s § 14 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní podal žalobca návrh na pokračovanie v konaní na tunajšom súde ako súde príslušnom na prejednanie veci podľa a zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu. Vec bola postúpená tunajšiemu súdu dňa 28.12.2022 a je vedená pod sp. zn. 18Csp 229/2022 .

4. Z dôvodu, že súdu sa nepodarilo všetkými dostupnými prostriedkami doručiť žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk, súd postupom podľa § 116 ods. 1 až 3 CSP zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu dňa 20.3.2023.

5. Podľa § 297, veta druhá, písm. b) Civilného sporového poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

6. Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 253,90 eur, išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán neboli sporné, súd na prejednanie sporu v súlade s § 297 písm. b/ CSP nenariadil pojednávanie a v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok verejne vyhlásil dňa 12.6.2023 o 9.00 hod. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu od 24.5.2023.

7. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

8. Žalovaný uzavrel so právnym predchodcom žalobcu (DIGI SLOVAKIA, s.r.o.) Zmluvu, na podklade ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal dodávať žalovanému telekomunikačné služby a žalovaný sa zaviazal zaplatiť ich cenu podľa cenníka. Zmluva obsahovala opis všetkých aktivovaných služieb.

9. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúry za využitie služieb na základe vyššie uvedenej Zmluvy, a to:

- faktúra č. 1907131406 splatná 10.8.2019 v sume 9,60 eur, 1,50 eur a 1,50 eur
- faktúra č. 1908134057 splatná 10.9.2019 v sume 1,50 eur, 9,60 eur a 1,50 eur
- faktúra č. 1909130021 splatná 10.10.2019 v sume 1,50 eur, 9,60 eur a 1,50 eur
- faktúra č. 1910128863 splatná 10.11.2019 v sume 1,50 eur a 1,50 eur
- faktúra č. 1911128115 splatná 10.12.2019 v sume 1,50 eur a 1,50 eur
- faktúra č. 1912135441 splatná 10.1.2020 v sume 1,50 eur a 1,50 eur
- faktúra č. 2001127779 splatná 10.2.2020 v sume 1,50 eur a 1,50 eur
- faktúra č. 2002134156 splatná 10.3.2020 v sume 1,50 eur a 1,50 eur
- faktúra č. 2003125354 splatná 10.4.2020 v sume 1,50 eur a 1,50 eur
- faktúra č. 2004126915 splatná 10.5.2020 v sume 1,50 eur a 1,50 eur
- faktúra č. 2006126298 splatná 10.7.2020 v sume 3,30 eur a 6 eur, v nej fakturovaná aj zmluvná pokuta vo výške 185,80 eur.

10. Zmluvou o postúpení pohľadávky z 1.3.2022 spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. postúpila svoju pohľadávku zo Zmluvy na Intrum Slovakia s.r.o., čo plynie z Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok.

11. Z oznámenia o postúpení pohľadávky z 21.3.2022 vystavenej právnym predchodcom žalobcu súd zistil, že pohľadávka voči žalovanému, ktorá je predmetom konania bola postúpená zo spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o. na žalobcu.

12. Dňa 29.6.2022 bola datovaná predžalobná výzva priamo zo strany žalobca na úhradu 512,05 eur adresovaná žalovanému.

13. Na výzvu súdu žalobcovi, aby preukázal doručenie písomnej výzvy žalovanému, keďže ak je napriek písomnej výzve podniku účastník, nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka, uviedol cit.: „žalovaný bol vyzvaný našim predchodcom na plnenie vyúčtovacími faktúrami, ktoré sú svojim obsahom výzvou na plnenie. Nedoručenie faktúr, ktorých zaplatenie je predmetom tohto sporu zo spisu nevyplyva. Ich nedoručenie žalovaný nepoprel. Zároveň predkladáme súdu odstúpenie nášho predchodcu s výzvou na plnenie zo dňa 14.5.2020. Týmito dôkazmi preukazujeme splnenie podmienok pre platné postúpenie telekomunikačnej pohľadávky.“ Doručenku, resp. iný dôkaz preukazujúci doručenie výzvy súdu nepredložil.

14. Z odstúpenia od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 14.5.2020 plynie upozornenie v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách. Doručenku, resp. iný dôkaz preukazujúci doručenie výzvy súdu nepredložil.

15. Zistený skutkový stav takto právne posúdil:

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 45 ods. 1 OZ, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

Podľa § 86 ods. 5 zákona č. 451/2021 Z.z. o elektronických komunikáciách, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník, nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

16. Predmetom konania je peňažná pohľadávka, ktorá mala vzniknúť žalovanej s súvislosti so zmluvou uzatvorenou medzi predchodcom žalobcu a žalovanou podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších zmien a predpisov s tým, že žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitimitáciu od zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej s DIGI SLOVAKIA s.r.o. z 21.3.2022.

17. V danom prípade postupca vystupoval ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako fyzická osoba pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, preto má súd za to, že predmetná Zmluva predstavuje spotrebiteľskú zmluvu, ktorá sa riadi osobitným zákonom (zákonom č. 351/2011 Z.z.).

18. Spotrebiteľský charakter predmetného sporu má význam z hľadiska skúmania aktívnej legitimitácie žalobcu, ktorý si pohľadávku uplatňuje voči žalovanej ako spotrebiteľke z titulu postúpenia, a to aj v prípade jej pasivity, pričom vzhľadom na znenie § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. ani relevantné oznámenie postupcu o postúpení bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitimitáciu postupníka.

19. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, napriek výzve súdu, doručenie písomnej výzvy spotrebiteľovi, čím neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojej aktívnej legitimitácii.

20. V tomto smere súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5CoCsp/68/2021 z 19.7.2022, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje a odkazuje naň cit. „11. Odvolaciemu súdu sa žiada povedať, že v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo 147/2017 z 24.4.2018, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (R 60/2018) dovolací súd uviedol, že osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Napriek tomu, že najvyšší súd vo svojom rozsudku riešil podmienky vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona o bankách, jeho závery sú aplikovateľné aj na prejednávany prípad, ktorého základom je zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách ako zákon špeciálny (podobne ako zákon o bankách) vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Dovolací súd konštatoval, že „následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť“.

12. Odvolateľ preto neopodstatnene namietal, že žalobca mal aktívnu vecnú legitimitáciu na uplatnenie predmetnej pohľadávky na základe oznámenia o postúpení pohľadávky, a to bez ohľadu na platnosť

alebo neexistenciu zmluvy o postúpení pohľadávky. V kontexte uvedeného odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na odvolateľov poukaz na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Obdo 1/2009, ktorý riešil postúpenie pohľadávky výlučne podľa ustanovení Občianskeho zákonníka bez potreby súčasnej aplikácie tiež akéhokoľvek osobitného predpisu (napr. zákona o bankách alebo zákona o elektronických komunikáciách), ktorý modifikuje zákonnosť postúpenia o ďalšie podmienky. Napokon, pokiaľ odvolateľ odkázal na niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky (sp. zn. 32Cdo/4511/2009, sp. zn. 29Cdo/4868/2009 a pod.), ani z nich nevyplýva posudzovanie postúpenia podľa osobitných predpisov, preto tieto rozhodnutia nemožno aplikovať na prejednávaný prípad a navyše tieto rozhodnutia netvorí ustálenú rozhodovaciu prax slovenských súdov.

13. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že súd prvej inštancie v súvislosti s naplnením podmienky písomnej výzvy podniku predchádzajúcej postúpenie pohľadávky (§ 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách) správne zohľadnil, že písomnosť - Odstúpenie od zmluvy mala predstavovať tiež výzvu na plnenie. Za správny je potrebné považovať jeho následný záver o tom, že žalobca v konaní nepreukázal, kedy bola predmetná písomnosť žalovanej doručená, resp. žeby jej bola vôbec doručovaná (daná na poštovú prepravu). V kontexte uvedeného súd správne odkázal na princíp doručovania (hmotno)právných úkonov podľa § 45 ods. 1 OZ, ktorý upravuje režim doručovania hmotnoprávných úkonov tak, že prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď k nej dôjde. V danom prípade sa jedná o tzv. teóriu dôjdenia. Dôjdením prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta sa završuje proces účinného doručenia právneho úkonu a od tohto momentu je právny úkon pre konajúci subjekt záväzný a nemožno ho jednostranne odvolať (pozri uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo/129/2010, tiež uznesenie NS SR 3Cdo/43/2019). Písomná výzva pred postúpením pohľadávky (hoci aj v podobe odstúpenia od zmluvy) v zmysle § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách predstavuje jednostranný hmotnoprávny úkon, ktorého naplnenie závisí od toho, či tento prejav vôle sa dostal do dispozičnej sféry adresáta, t.j. dlžníka, a teda, či voči osobe, ktorej bol určený, súčasne pôsobí.

14. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť, že pre naplnenie teórie dôjdenia síce na strane jednej postačuje reálna možnosť adresáta oboznámiť sa s prejavom vôle (nevýžaduje sa skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon), avšak na strane druhej iba tvrdenie o tom, že predmetný hmotnoprávny úkon bol spracovaný (o čom niet pochyb) a príp. aj odoslaný (na poštovú prepravu), hoci by išlo o preukázanú okolnosť, podmienku dôjdenia nenapĺňa.

15. Pokiaľ v konečnom dôsledku súd prvej inštancie napriek existencii písomnosti -odstúpenia od zmluvy mal za to, že žalobca nepreukázal, že predmetnú písomnosť zároveň žalovanej doručil, jeho záver je potrebné považovať za správny.

16. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani odvoláciu námietku v časti, v ktorej odvolateľ mal za preukázané splnenie podmienky predchádzajúcej písomnej výzvy podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách jednotlivými faktúrami, na základe ktorých žalovaná plnila za poskytované služby. K tomu odvolací súd uvádza, že jednotlivé faktúry nemožno považovať za výzvu predpokladanú podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách, pretože aj keď na ich základe bola žalovaná vyzývaná na peňažné plnenie, vždy išlo o výzvu na plnenie, ktorého splnosť mala v budúcnosti iba nastať, teda nie o výzvu na plnenie dlhu (omeškanej pohľadávky), čo zodpovedá výzve podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách.

17. Napokon odvolací súd zdôrazňuje, že preskúmavanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovanej) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (por. napr. rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009). V kontexte uvedeného neobstojí odvolacia námietka v časti, v ktorej odvolateľ apeloval na nesporné skutkové tvrdenia podľa § 151 ods. 1 CSP osobitne za situácie, ak žalobca v konaní nikdy netvrdil, že sa písomná výzva podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách dostala do dispozičnej sféry žalovanej v zmysle už spomínanej teórie dôjdenia podľa § 45 ods. 1 OZ.“

21. Žalobca totiž napriek výzve súdu, nepreukázal, že má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby.

22. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol tak, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.